

DDAL,
00
s kr 200,-
eti
a kl. 18.00

-kortet til fest.

onninger.

presisering)». Åpenhet i demokratiske prosesser er ingen selvfølge – heller ikke i Hamar.

■ De sakene jeg får i fanget som lokalpolitiker dekker brede saksområder og er av ulik kompleksitet: fra pengestøtte til TV-aksjonen via prosjektering av ny barnehage til valg av jernbanetrasé. Verken jeg eller noen av de andre 38 kommunestyremed-

Franz Kafka-roman. Ordføreren må ha vært helt sikker på at hans nullinformasjonslinje var korrekt. Høyres Knut Fangberget og jeg var av dem som sterkeste kritiserte mangelen på åpenhet.

■ Ordførerens svar på denne kritikken var i full offentlighet å true oss med politianmeldelse. Nå har altså fylkesmannen felt sin dom over denne saksbe-

skape større åpenhet, blant annet ved å innføre folkemøter, brede høringsprosesser i viktige politiske saker og «åpen linje» mellom innbyggerne og politikerne. Fylkesmannens harde dom over behandlingen av rådmannssaken viser at vi ikke må ta åpenhet i politiske prosesser for gitt. BBL vil stå opp for og praktisere større åpenhet i Hamar-politikken. Det fortjener Hamars befolkning.

DIALEKTER, NYNORSK OG BOKMÅL

Ta vare på dialektene!

■ Dialektene er i dag utsatt for et veritabelt press fra storsamfunnet og trenger i høy grad å røktes og tas vare på. Barn og ungdom har en mengde språklige påvirkninger å forholde seg til. I stedet for å tvinges til å lære en fremmed dialekt-normering på skolen, nemlig nynorsk – burde de få anledning til å styrke sitt eget dialektgrunnlag som basis for sin språkutvikling.

■ De fleste nynorskelever har den fordel å kunne bruke sitt særskilt i skolen. Med den bestående ordning kan de som privilegert gruppe befestede og utdype sin språkbasis, mens andre unge dialektbrukere risikerer å miste fotfeste i sin egen kultur – og på toppen av det hele tvinges til å adoptere en vestnorsk utgave.

Ved å klamre seg til dagens tvangspolitikker bidrar Norges mållag til en utbredt frustrasjon og språklig fremmedgjøring, som er til skade for alle parter.

■ Målfolket burde heller sammen med den øvrige befolkning gi plass for norske dialekter og glede seg over mangfoldet i den norske språkflora. Det store flertallet nordmenn er ikke forankret i nynorsk, men har sine egne språktradisjoner – enten som heltidsbrukere av bokmål eller som dialektbrukere. Trønderne har sin egenartede trønderdialekt – hedmarkingene ved flatbygden ved Mjøsa føler «Prøyssenmålet» som sitt språklige fundament, og så videre.

■ Det naturlige, felles skriftspråk for så vel vestlendinger, sørlendinger, nordlendinger som østlendinger er selvsagt bokmål, som har den fordel at det er dialektnøytralt og ikke favoriserer noe enkelt særskilt. Det har utviklet seg gjennom lang tid og er i årenes løp gjennom endringer i rettskrivning og naturlig tilsig av nye ord fra dialekter blitt helnorsk. Moderne bokmål er lettest, smidig, nyanserikt og

anvendelig for alle nordmenn – inkludert dem som behersker nynorsk – og er utvilsomt det språk som lettest blir forstått i Norden.

■ I Språkrådet er det nylig fattet vedtak om en omfattende frihet i valg av radikale og moderate former, slik at enhver nordmann kan finne sin naturlige stil innenfor bokmålets rammer. Da nynorsk som skrift- og talemål på grunn av sin marginale karakter ikke er naturlig å bruke for de fleste av oss – bør denne språkform ikke ha offisiell status – men beholdes som et frivillig, særskilt og kulturelt uttrykksmiddel for dem det faller naturlig for.

■ Norske politikere bør kjenne sitt ansvar og fjerne de kunstige, nynorske privilegier i skole og samfunnsliv for øvrig.

Bjørn Kristen Ørbæk
Norsk Språkförening

